

**Szeretettel köszöntöm kedves Vendégeinket a tisztelt Szülőket,
Kollégáimat, intézményünk Diákságát, köztük megkülönböztetve
BÚCSÚZÓ DIÁKJAINKAT!**

*„Lágyan zengj a csodáról, emberi nyelv, átszűrve szelíden jámbor hangulatok
liliomszirmú, puha, tiszta szűrőjén,
olvadozón muzsikálj, meleg, emberi szív, mint halk szamovár duruzsol,
lágyan járd a papírt, kis acéltoll, mint dudorászó méla zarándok!”
(Dsida Jenő)*

A hangszimbolika meghatározása szerint a beszédhangokhoz képzeteket, hangulatot társítunk. Az egyes hangoknak bár önálló jelentésük nincs, de akusztikus hatásuk, sajátos hangulat létrejöttét eredményezheti. Egy költeményben - amint az idézett Dsida versrészlet is alátámasztja - a hangok meghatározzák a mű hangulatát, erősítve, árnyalva ezzel az üzenetet. A sok magánhangzó nyitottságot, könnyedséget, míg a mássalhangzók sokasága komolyságot, keménységet sugároz. És persze a hangok, betűk csodálatos összerendeződéséből szavak, szóképek, szóvégi összecsengések által szinte egy kompozíció kerekedik ki, egy üzenettel bíró alkotás, melynek minden apró részlete fontos és meghatározó.

Kedves Végzős Diákok!

A ti kis közösségeteknek is vannak hangjai, melyek illeszkedéséből egy különleges mű születik. Van, aki finom, lágy, kedves hangot hordoz, szinte észrevétlenül odasimulva a másikhöz, de van, aki markáns, pattogó, kemény hangot üt meg. Minden esetre a 12. év végére magatok után hagytok egy alkotást, jellemvonásaitoktól függően lírai vagy epikai műnemben - a drámát remélhetőleg mellőzve - de mindenképpen üzenetet közvetítve itt maradó diáktársaitok és nevelőitek felé. Ez minden végzős csoport életében így történik, ha akarjátok, ha nem; akár tudatos volt az üzenet megalkotása, akár nem.

Kedves Ballagó Diákok!

Bízunk benne, hogy internátusunk teljes közössége is hordozza az értéket közvetítő üzenet alkotásának képességét és a 4 ill. 6 év alatt olykor határozott, szabályozó, reménység szerint sokszor mégis simogató, elfogadó, biztató hangok formájában eljutottak hozzátok.

Néhány emlékeztető hang-asszociáció:

a – mint „A” kategória, vagy talán alvás előtti esti mese, esetleg asztaltörölgetés vacsora után

b – mint bizalom, barátság, bátorság

d – mint „D” kategória, vagy inkább 25 órás dicsőítés

e – mint esti társalgás, és egymás elfogadása

f – mint fordított nap, vagy inkább főzés az ínségesebb, netalán kiemelkedő ünnepnapokon, vagy a foci kupa

h – mint hosszúkimenő, házirend, hitvallás

j – mint játék, jókedv, jubileum,

k – mint egy gyors kávé szilencium előtt és között, vagy éppen a közösség

l – mint lámpaoltás

m – mint Malom mozi utalvány, mézeskalács

p – mint pizza egy EU- kompatibilis vacsora után

sz – mint szerelem, szeretet és persze a szilencium

t – mint tudás

ü – mint ünnep

Ezek a hangok a teljesség igénye nélkül szólaltak most meg és valószínűleg más- és más érzést, hangulatot váltanak ki mindnyájatokban, hiszen ahhoz, hogy üzenet szülessen, szükség van rátok is, a befogadókra.

Visszatérve ahhoz a gondolathoz, mely szerint internátusi éveiteket egy irodalmi műhöz hasonlítjuk a legtalálóbbs talán, ha regényben, legalábbis kisregényben gondolkodunk, amit szinte biztos vagyok benne, hogy 4, ill. 6 évvel ezelőtt örömmel vettetek kézbe. Lehet, hogy voltak színes, mozgalmas részei és néha unalmasak, vagy éppen nehezen érthetőek is, amikor legszívesebben félretettétek volna, de egy céltudatos diák, ha valamit elkezd, végigviszi. Talán néha szükség volt nevelőitek, tanáraitok, születek buzdításaira is, hogy végigküzdjétek magatokat egy-egy fejezeten, de a siker, a kitartás eredményeként nem marad el, a regény végén körvonalazódik az üzenet, ami mindig személyes értéként épül be az életetekbe. A kezetekben lévő kisregény utolsó lapjai vannak hátra, talán már várjátok is, hogy letehessetek, még néhány kisebb fordulatot rejthet magában, de már sejthető a befejezés.

Szívből kívánom, hogy amikor összegzitek, értelmezitek az egyénileg és közösségek által hátrahagyott műveket, ne feledkezzetek meg arról, hogy van még egy nézőpont, az Alfa és Omega nézőpontja, mely szerint az eddigi alkotás

nem más, mint csupán egy fejezet abban a nagyszerű műalkotásban, amely a Teremtő által íródik.

Az Ő gondjaira bízunk most Titeket.

Isten áldjon mindnyájatokat!